

Sygn. akt II Cz 158/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 29 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w O. W..

przeciwko U. F.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostrowie W..

z dnia 18 stycznia 2016 r., sygn. akt I C 23/16

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Sygn. akt II Cz 158/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Ostrowie W.. – w sprawie z powództwa (...) Sp. z o.o. w O. W.. przeciwko U. F. o zapłatę – stwierdził swą niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Będzinie.

W uzasadnieniu swojego stanowiska Sąd I instancji wskazał, że wnosząc niniejsze powództwo do Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim powód powołał się na właściwość przemienną wynikającą z art. 34 k.p.c. w zw. z art. 454 § 1 zd. 2 k.c., jednak w rozpoznawanej sprawie za odstępniem od dyspozycji tego przepisu na rzecz zasad ogólnych wynikających z art. 27 § 1 k.p.c. przemawia ekonomika procesowa oraz fakt, że umowa cesji wierzytelności nie powinna pogarszać sytuacji dłużnika. Sąd Rejonowy wskazał także na mogące się pojawić trudności z powołaniem biegłego z innego okręgu sądowego, a także, że charakter sprawy nie uzasadnia przesłuchania pozwanej w drodze pomocy prawnej.

Postanowienie to zaskarżyła powódka w całości, wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Skarżąca zarzuciła zaskarżonemu postanowieniu naruszenie prawa procesowego oraz materialnego, tj. art. 31 k.p.c., art. 34 k.p.c. w zw. z art. 454 § 1 zd. 2 k.c., art. 200 § 1 k.p.c., art. 202 k.p.c. oraz art. 27 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści przepisu art. 202 § 1 zd. 1 i 2 k.p.c. niewłaściwość sądu dająca się usunąć za pomocą umowy stron sąd bierze pod rozwagę tylko na zarzut pozwanego, zgłoszony i należycie uzasadniony przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy. Sąd nie bada z urzędu tej niewłaściwości również przed doręczeniem pozwu.

Zgodnie z brzmieniem powołanego przepisu, sąd na żadnym etapie postępowania, również przed doręczeniem odpisu pozwu, nie bada z urzędu tak zwanej niewłaściwości usuwalnej, tj. właściwości miejscowej ogólnej, przemiennej i umownej (Małgorzata Manowska, Komentarz do art. 202 Kodeksu postępowania cywilnego, teza 1, za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Lex Omega dla Sądów 2015; Maria Jędrzejewska, Karol Witz, Komentarz do art. 202 Kodeksu postępowania cywilnego, teza 5, za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Lex Omega dla Sądów 2015). Może to uczynić i w efekcie przekazać sprawę sądowi właściwemu jedynie na zarzut pozwanego, zgłoszony i należycie uzasadniony przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy. Tym samym kontrola właściwości miejscowej sądu, poza właściwością wyłączną, powierzona została całkowicie stronie pozwanej.

W niniejszej sprawie pozwana zgłosiła w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim i wniosła o przekazanie sprawy do sądu właściwego miejscowo zgodnie z właściwością ogólną wyznaczoną miejscem zamieszkania pozwanej. Zarzut ten nie został jednak w żaden sposób uzasadniony.

Mając na uwadze powyższe, należało przyznać rację skarżącej, że w niniejszej sprawie nie było podstaw do stwierdzenia przez Sąd I instancji swojej niewłaściwości miejscowej do rozpoznania niniejszej sprawy, skoro ewentualna niewłaściwość jest niewłaściwością miejscową dającą usunąć się za pomocą umowy stron, a pozwana – pomimo wdania się w spór co do istoty sprawy w sprzeciwie od nakazu zapłaty - nie uzasadniła w żaden sposób zarzutu niewłaściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim.

Powyższe zobligowało Sąd Okręgowy do uchylenia zaskarżonego postanowienia, niezależnie od zasadności pozostałych zarzutów.

Dlatego, na podstawie art. 386 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzeczono, jak w sentencji.